

Daniels bok – Nummer femtiåtte

Visdom avforseglet: En utforskning av den trefoldige forening og gåten om 666 i profetien

Jeff Pippenger

2024-01-22

Det er blitt fastslått ved flere vitner at i historien og i profetien kommer Roma alltid frem som den åttende og er av de sju. Den profetiske gåten i dette symbolet er en del av det som Løven av Juda stamme avforsegler like før nådetidens avslutning. Kristus forandrer seg aldri, og i den første og den store skuffelsen i millerittisk historie åpenbarte Han en sannhet som forklarte skuffelsens mysterium.

Etter den første skuffelsen i millerittbevegelsens historie trakk Han sin hånd bort fra en feil i noen av de tidsangivelser som var fremstilt på 1843-diagrammet. Feilen representerte den profetiske misforståelsen som frembrakte Skuffelsen. Millerittene ble til sist ledet til en rekke erkjennelser som fastslo begynnelsesdatoen for de to tusen tre hundre dagene med sikkerhet. Med et fast utgangspunkt, som i hovedsak bygde på datoen for korset, så de deretter at det samme profetiske bevismaterialet som de hadde benyttet for å fastslå 1843, i virkeligheten ikke bare fastslo 1844, men selve dagen 22. oktober 1844.

Etter den andre og store skuffelsen åpenbarte Herren igjen en sannhet som besvarte alle de profetiske dilemmaer som var blitt skapt ved deres uriktige forkynnelse om at 22. oktober 1844 var Kristi annet komme. Herren åpnet emnet om helligdommen og de sannheter som er knyttet til den, og den store skuffelsen ble forklart.

«Som et folk bør vi være alvorlige studenter av profetien; vi bør ikke slå oss til ro før vi blir innsiktsfulle når det gjelder emnet om helligdommen, slik det blir fremstilt i synene til Daniel og Johannes. Dette emnet kaster stort lys over vår nåværende stilling og gjerning, og gir oss umiskjennelig bevis for at Gud har ledet oss i vår tidligere erfaring. Det forklarer vår skuffelse i 1844 ved å vise oss at helligdommen som skulle renses, ikke var jorden, slik vi hadde antatt, men at Kristus da gikk inn i det aller helligste i den himmelske helligdom, og der utfører den avsluttende gjerning i sitt prestelige embete, som oppfyllelse av engelens ord til profeten Daniel: 'Inntil to tusen og tre hundre dager; så skal helligdommen bli rensset.'»

«Vår tro med hensyn til den første, den andre og den tredje engels budskap var riktig. De store veimerker vi har passert, står urokkelig fast. Selv om helvedes hærer måtte prøve å rive dem løs fra deres grunnvoll og triumfere ved tanken på at de har lykket, lykkes de likevel ikke. Disse sannhetens søyler står faste som de evige hauger, ubeveget av alle menneskers anstrengelser, forenet med Satans og hans hærskarers. Vi kan lære meget, og bør stadig granske Skriftene for å se om disse ting er så. Guds folk skal nå ha sine øyne festet på den himmelske helligdom, hvor vår store Øversteprests avsluttende tjeneste i domsverket nå pågår, — hvor han går i forbønn for sitt folk.» Review and Herald, 27. november 1883.

Disiplenes skuffelse ved korsfestelsen bygde på en uriktig forståelse av det riket som Kristus skulle opprette ved korset. Johannes Døperens og apostelen Paulus' tjeneste omfattet arbeidet med å identifisere at husholdningen knyttet til det bokstavelige Israel og den bokstavelige jordiske helligdom var gått over til det åndelige Israel og den åndelige himmelske helligdom. Løven av Juda stamme forklarer alltid skuffelsen for de «vise». Forklaringen av den profetiske gåten om at Roma er «den åttende, men er av de sju», er en del av det arbeidet som Løven av Juda utfører for å forklare skuffelsen den 18. juli 2020.

Millerittene så Roma som det fjerde riket i Bibelens profeti, og de så skillet mellom hedenskap og pavemakt, men kunne ikke se det pavelige Roma som det femte riket i Bibelens profeti. Kort tid etter 1844 så pionerene at Amerikas forente stater var det neste riket i Bibelens profeti.

Denne erkjennelsen er fremstilt på pionerkartet fra 1850, men deres evne til å gjenkjenne den fulle fremstillingen av rikene i Bibelens profetier, slik den er fremstilt i Åpenbaringen kapittel sytten, lå utenfor deres fatteevne, for de begynte å vandre i Laodikeas ørken etter at de forkastet de «syv tider» i 1863.

«Det gamle Israels historie er en slående illustrasjon av adventfolkets tidligere erfaring. Gud ledet sitt folk i adventbevegelsen, slik Han ledet Israels barn ut fra Egypt. I den store skuffelsen ble deres tro prøvet, slik hebreernes ble det ved Rødehavet. Hadde de fremdeles satt sin lit til den ledende hånd som hadde vært med dem i deres tidligere erfaring, ville de ha sett Guds frelse. Hvis alle som hadde arbeidet i enhet i verket i 1844, hadde tatt imot den tredje engels budskap og forkynt det i Den Hellige Ånds kraft, ville Herren ha virket mektig gjennom deres anstrengelser. En strøm av lys ville ha blitt utøst over verden. Jordens innbyggere ville for mange år siden ha blitt advart, avslutningsverket fullført, og Kristus ville ha kommet for å forløse sitt folk.»

«Det var ikke Guds vilje at Israel skulle vandre førti år i ørkenen; Han ønsket å føre dem direkte til Kana'ans land og grunnfeste dem der som et hellig, lykkelig folk. Men «de kunne ikke komme inn på grunn av vantro». Hebreerne 3:19. På grunn av sitt frafall og sin apostasi gikk de til grunne i ørkenen, og andre ble reist opp til å gå inn i Det lovede land. På samme måte var det ikke Guds vilje at Kristi komme skulle bli så lenge forsinket, og at Hans folk skulle bli værende så mange år i denne verden av synd og sorg. Men vantroen skilte dem fra Gud. Da de nektet å utføre det arbeid som Han hadde utpekt for dem, ble andre reist opp til å forkynne budskapet. I barmhjertighet mot verden utsetter Jesus sitt komme, for at syndere skal få anledning til å høre advarselen og finne et vern i Ham før Guds vrede blir utøst.» The Great Controversy, 458.

Både James og Ellen White identifiserte at bevegelsen i 1856 hadde gått over til å bli Laodikea-bevegelsen, og i det foregående avsnittet identifiserer hun at «dersom alle som hadde arbeidet i enhet i verket i 1844, hadde tatt imot den tredje engels budskap og forkynt det i Den Hellige Ånds kraft, ville Herren ha virket mektig gjennom deres anstrengelser.» Deretter sier hun: «På samme måte» førte det «fracfall og den apostasi» som det gamle Israel ga uttrykk for, til at det gamle Israel måtte «gå til grunne i ørkenen». Avsnittet viser at laodikeisk adventisme begynte å vandre i ørkenen i den tidsperioden da de som hadde forkynt midnattsropets budskap, fremdeles

var i live.

I dag identifiserer teologene (de lærde) ulike anvendelser av Åpenbaringen kapittel sytten, som enten er avledet av den futuristiske metodologien som ble oppfunnet av jesuittene, eller av de korrumperte teologiske praksisene i frafalleen protestantisme. Symbolene i Åpenbaringen sytten er meget enkle. Vi har identifisert de nødvendige symbolene, så vi vil vende tilbake til de rikene som der er framstilt og samordne dem med rikene i Daniel kapittel to, for Jesus illustrerer alltid enden på en ting med begynnelsen på en ting.

Og det er sju konger: fem er falt, og én er, og den andre er ennå ikke kommet; og når han kommer, må han bli en kort stund. Og dyret som var og ikke er, også det er den åttende, og er av de sju, og går bort til fortapelse. Og de ti hornene som du så, er ti konger, som ennå ikke har fått noe rike; men de får makt som konger én time sammen med dyret. Åpenbaringen 17:10–12.

I vers tre ble Johannes i ånden ført frem til 1798. Fra dette historiske utsiktspunktet fikk han vite at det var fem riker som allerede var falt. Disse rikene var Babylon, Medo-Persia, Hellas, det hedenske Roma og det pavelige Roma. William Miller kunne ikke løse denne passasjen i kapittel sytten, for han kunne ikke erkjenne at det pavelige Roma var et eget rike, forskjellig fra det hedenske Roma. Likevel blir rekkefølgen behandlet i Åpenbaringen kapittel tolv og tretten, for dragen i kapittel tolv representerte det hedenske Roma, dyret som steg opp av havet i kapittel tretten var pavedømmet, og jordens dyr er De forente stater. Søster White identifiserer alle disse tre dyrene som dragen, dyret og den falske profet. Ved å avgi sitt vitnesbyrd identifiserer hun rikenas rekkefølge, og rekkefølgen stemmer overens med den anvendelsen vi gjør av Åpenbaringen sytten.

«Under symbolene av en stor, rød drage, et leopardlignende dyr og et dyr med horn som et lam, ble de jordiske myndigheter som i særlig grad ville beskjeftige seg med å trække Guds lov under fot og forfølge Hans folk, fremstilt for Johannes. Krigen føres videre helt til tidens ende. Guds folk, symbolisert ved en hellig kvinne og hennes barn, ble fremstilt som sterkt i mindretall. I de siste dager fantes bare en rest tilbake. Om disse taler Johannes som dem «som holder Guds bud og har Jesu Kristi vitnesbyrd».)»

«Gjennom hedenskapet, og deretter gjennom pavedømmet, utøvde Satan sin makt i mange århundrer i et forsøk på å utslette Guds trofaste vitner fra jorden. Hedninger og papister var drevet av den samme dragens ånd. De skilte seg bare ved at pavedømmet, idet det lot som om det tjente Gud, var den farligere og grusommere fiende. Gjennom romerkirkens mellomkomst tok Satan verden til fange. Guds bekjennende kirke ble revet med inn i rekken av dette bedrag, og i mer enn tusen år led Guds folk under dragens vrede. Og da pavedømmet, berøvet sin styrke, ble tvunget til å opphøre med forfølgelsen, så Johannes en ny makt stige frem for å gjenlyde dragens røst og føre videre det samme grusomme og gudsbespottelige verk. Denne makten, den siste som skal føre krig mot kirken og Guds lov, ble symbolisert ved et dyr med lammelignende horn.»

«Men den strenge strek fra den profetiske blyant åpenbarer en forandring i dette fredelige bildet. Dyret med lamliknende horn taler med en dragers røst og 'utøver all den første dyrets makt for dets øyne'. Profetien erklærer at det vil si til dem som bor på jorden at de skal gjøre et

bilde av dyret, og at «det får alle, både små og store, rike og fattige, frie og treller, til å ta et merke på sin høyre hånd eller på sin panne, og at ingen kan kjøpe eller selge uten den som har merket eller dyrets navn eller tallet for dets navn.» Slik følger protestantismen i pavedømmets fotspor.» Signs of the Times, November 1, 1899.

I det første avsnittet i det siste utdraget identifiserer søster White det hedenske Roma, det pavelige Roma og De forente stater som «jordiske regjeringer». I det andre avsnittet identifiserer hun at disse regjeringene kom etter hverandre når hun sier: «gjennom hedenskapet, og deretter gjennom pavedømmet», og: «da pavedømmet, berøvet sin styrke, ble tvunget til å opphøre med forfølgelsen, så Johannes en ny makt stige opp for å gi gjenlyd av dragens røst og føre videre det samme grusomme og gudsbespottelige verk.» Hun stanser imidlertid ikke der, for i det tredje avsnittet identifiserer hun at De forente stater skulle tvinge enda et rike over hele verden. Hun sier: «Dyret med de lamliknende horn taler med en drages røst, og “utøver all den første dyrets makt for dets øyne”. Profetien erklærer at det vil si til dem som bor på jorden at de skal gjøre et bilde av dyret.»

Åpenbaringen kapittel tolv og tretten identifiserer det hedenske Roma, det pavelige Roma, Amerikas forente stater og dyrets verdensomspennende bilde, som blir opprettet av Amerikas forente stater. Definisjonen av «dyrets bilde» er foreningen av kirke og stat, og at hele verden skal opprette et bilde av dyret, identifiserer per definisjon at det i de siste dager vil bli påtvunget hele jorden en verdensregjering. Riket vil bestå av en stat og en kirke, med kirken som hersker over forholdet. Åpenbaringen kapittel tolv og tretten identifiserer fire påfølgende riker, og de samme rikene er framstilt i kapittel sytten, og også i Daniel kapittel to.

I 1798 så Johannes at de fem første rikene i Bibelens profeti allerede var falt, og at ett rike da eksisterte i 1798. Det riket i Bibelens profeti som begynte i 1798, var jorddyret i Åpenbaringen tretten, som begynte som et lam, men ender med å tale som en drage. De forente stater er det tohornede sjette riket i Bibelens profeti, som følger etter det femte riket, det åndelige Babylon, som hadde fått et dødelig sår. Det femte riket var det åndelige Babylon, som var blitt forbildegjort ved det første riket, det bokstavelige Babylon. Det sjette riket med to horn var blitt forbildegjort ved de to armene av sølv.

I 1798 skulle det finnes et rike som ennå lå i fremtiden, for i 1798 er «den andre ennå ikke kommet». Når dette sjuende riket trådte inn i historien, skulle det bare «bli en kort stund». Det femte riket fikk et dødelig sår, det sjette riket hadde to horn, og det sjuende riket varer bare en kort tidsperiode. Sammenhengen i avsnittet viser at det sjuende riket er fremstilt ved «de ti konger», for når «de ti konger» blir et rike, hersker de bare i «én time», og én «time» er et kort «rom». Når «de ti konger» virkelig hersker, regjerer de sammen i den «ene time» med dyret.

Og de ti hornene som du så, er ti konger, som ennå ikke har fått noe rike; men de får makt som konger én time sammen med dyret. Åpenbaringen 17:12.

De «ti hornene» er det sjuende riket, men de regjerer sammen med dyret i «én time». «Den ene timen» er perioden med søndagslovkrisen som begynner ved den snart kommende søndagsloven i De forente stater. De går med på å regjere sammen med dyret, for de blir tvunget til å gjøre det av den fremste kongen, som er De forente stater. Søster White identifiserer i avsnittet vi nettopp

siterte, at den siste makten som skal forfølge Guds folk, er dyret fra jorden.

«Johannes skuet en ny makt stige fram for å gjenta dragens røst og føre videre det samme grusomme og gudsbespottelige verk. Denne makten, den siste som skal føre krig mot kirken og Guds lov, ble symbolisert ved et dyr med lamliggende horn.» Signs of the Times, 1. november 1899.

Det siste riket i Bibelens profeti blir til gjennom det bedraget som utføres av De forente stater som den falske profet. Riket begynte som et lam i 1798, men i de siste dager tvinger det verden til å godta dyrets verdensomspennende bilde, som per definisjon er en forening av kirke og stat, der kirken har kontroll over forholdet. Dette riket blir også identifisert som en trefoldig union.

«Protestantene i De forente stater vil være de fremste til å rekke sine hender over kløften for å gripe Spiritualismens hånd; de vil strekke seg over avgrunnen for å slutte hånd med den romerske makt; og under innflytelsen av denne trefoldige union vil dette landet følge i Romas fotspor ved å trampe på samvittighetens rettigheter.» The Great Controversy, 588.

Den trefoldige foreningen er foreningen av dragen, dyret og den falske profeten, som i Åpenbaringen seksten går ut til kongene på jorden og fører verden til Harmageddon.

Og jeg så tre urene ånder, som lignet frosker, komme ut av dragens munn og ut av dyrets munn og ut av den falske profets munn. For de er demoners ånder, som gjør tegn, og som drar ut til kongene på jorden og i hele verden for å samle dem til striden på den store dag for Gud, den Allmektige. Åpenbaringen 16:13, 14.

Den «romerske makt» er pavedømmet, dyret og det femte riket i Bibelens profeti som fikk et dødelig sår. «Protestantene» representerer De forente stater, den falske profet, det sjette og siste riket i Bibelens profeti. «Spiritualismen» er De forente nasjoner, dragen og det riket som samtykker i å herske én time sammen med dyret. Den trefoldige union fullbyrdes i løpet av den «ene time» som er den «time» for det «store jordskjelv» i Åpenbaringen elleve, hvilket er den snart kommende søndagslov.

«Ved det påbud som håndhever opprettelsen av pavedømmet i strid med Guds lov, vil vår nasjon fullstendig løsrive seg fra rettferdigheten. Når protestantismen skal strekke sin hånd over kløften for å gripe den romerske makts hånd, når den skal rekke over avgrunnen for å slutte hånd med spiritualismen, når vårt land, under innflytelsen av denne tredobbelte forening, skal forkaste ethvert prinsipp i sin grunnlov som en protestantisk og republikansk regjering, og skal treffe foranstaltninger for utbredelsen av pavelige usannheter og villfarelser, da kan vi vite at tiden er kommet for Satans forunderlige virksomhet, og at enden er nær.» Testimonies, bind 5, 451.

I Daniels annet kapittel er Babylon, det første riket i Bibelens profeti, framstilt ved hodet av gull, et forbilde på det åndelige Babylon, det femte riket i Bibelens profeti. Medernes og persernes todelte rike, skuldrene og armene av sølv, det andre riket i Bibelens profeti i Daniel 2, representerer jorddyret med de to horn, De forente stater, det sjette riket i Bibelens profeti. Brystbildets kobber i Daniel 2, som representerer Hellas, det tredje riket i Bibelens profeti, representerer De forente

nasjoner, det sjuende hodet som varer i «én time», og som samtykker i å innta en posisjon i den trefoldige forening av dragen, dyret og den falske profet.

Jernriket i Daniels andre kapittel, det fjerde riket i Bibelens profeti, representerer det åttende riket, som er av de sju. Det bokstavelige hedenske Roma, det fjerde riket, representerer det moderne Roma, som er et rike oppbygd ved kombinasjonen av kirke og stat, med kirken herskende over forholdet. Dette riket er trefoldig av natur, for den fremste kongen blant de «ti konger» er det sjette riket, som er dyret fra jorden. Det sjette riket er Akab, som var gift med Jesabel. Det sjette riket, når det fremstilles i sin trefoldige forening, er det moderne Roma, som ble forutgått av det femte riket, som var det pavelige Roma, hvilket ble forutgått av det fjerde riket, det hedenske Roma.

Millerittene så bare Roma som det fjerde og siste riket. De erkjente at det hadde en todelt natur, men kunne ikke se noe annet etterfølgende jordisk rike. Det fjerde riket var det hedenske Roma, som gikk forut for det pavelige Roma, det femte riket, og dette etterfølges av det moderne Roma, det sjette riket. Det sjette riket er det tredje av tre romerske manifestasjoner.

Den trefoldige foreningen av dragen, dyret og den falske profeten er både det moderne Roma og også Babylon den store, hvis dødelige sår er leget. De forente stater, De forente nasjoner og Tyrus' skjøge representerer det åttende og siste riket, men de er alle tre allierte i den trefoldige foreningen av det sjette riket, som er den siste makten «til å føre krig mot kirken og Guds lov».

De forente stater utgjør en tredjedel av det sjette riket. De forente nasjoner, som en del av trefoldsunionen, utgjør også en tredjedel av det sjette riket, og pavedømmet utgjør likeledes en tredjedel av det sjette riket. På dette nivå er tallet for De forente stater SEKS, og tallet for De forente nasjoner er SEKS, og tallet for pavedømmet er SEKS. Trefoldsunionen representerer et menneskes tall, «syndens menneske», og hans tall er SEKS-SEKS-SEKS.

Her er visdom. Den som har forstand, la ham regne ut dyrets tall; for det er et menneskes tall, og dets tall er seks hundre og sekstiseks. Åpenbaringen 13:18.

Det sjette og siste adskilte riket er De forente stater, men det bedrar verden, for det er den falske profet.

Og det utøver all den første dyrets makt for dets øyne, og får jorden og dem som bor på den, til å tilbe det første dyret, hvis dødelige sår ble leget. Og det gjør store tegn, så det endog får ild til å fare ned fra himmelen til jorden for menneskenes øyne, og forfører dem som bor på jorden ved hjelp av de tegn som det fikk makt til å gjøre for dyrets øyne; idet det sier til dem som bor på jorden, at de skal gjøre et bilde for dyret, det som hadde sverd hugget og levde. Åpenbaringen 13:12–14.

«Den første dyrets makt foran ham» representerer den makt som ble gitt pavedømmet av Europas konger, med begynnelse hos Klodvig i året 496. De forente stater bruker sin militære makt, ledsaget av sin økonomiske makt, til å bedra og tvinge verden. De forente stater tvinger verden til å tilbe pavedømmet gjennom håndhevelsen av søndagsgudstjeneste. De forente stater gjør store tegn ved å la ild, (et symbol på et budskap), fare ned fra himmelen, hvilket skal fullbyrdes ved informasjonens supermotorvei, som representerer den fulle utvikling av hjernevask og propaganda,

hvilket er den moderne manifestasjon av hypnose. På grunn av den tiltagende krise som islam har brakt over jorden, idet de oppfyller sin rolle i å oppegge folkeslagene til vrede, blir verden bedratt til å godta det verdensomspennende system av foreningen mellom kirke og stat som består av dragen, dyret og den falske profet.

Når vers atten i Åpenbaringen tretten sier: «regn ut dyrets tall», er tallet de tre maktene som kommer sammen for å utgjøre det sjette og endelige riket. Når dette riket av 666 blir opprettet, vil det være oppfyllelsen av den profetiske gåten om at den åttende kongen er av de sju. Den profetiske gåten er en del av den sannheten som blir avforseglet når Løven av Judas stamme avforsegler Jesu Kristi åpenbaring.

Av denne grunn blir gåten om det siste riket, som er det trefoldige sjette riket, som også er det åndelige Babylon som ble glemt i sytti symbolske år, og som er det moderne Roma, og som også er dyrets verdensomspennende bilde, som ble forbilledliggjort ved Babylons første rike og det fjerde riket, det hedenske Roma, dobbelt bevitnet ved identifikasjonen av at det er de «vise» som vil forstå denne sannheten; for gåten om 666 bygger på dem som har visdom, slik også gåten om at den åttende kongen er av de sju gjør.

Her er visdom. Den som har forstand, skal regne ut dyrets tall; for det er et menneskes tall, og tallet er seks hundre og seksti og seks. Åpenbaringen 13:18.

Og her er den forstand som har visdom. De sju hodene er sju fjell, som kvinnen sitter på. Åpenbaringen 17:9.

Åpningen av Jesu Kristi åpenbaring blir forstått av de «vise», ikke av de ugudelige. Begge henvisningene til visdom i Åpenbaringsboken gjelder dem som har «forstand», og det de «vise» forstår, er «kunnskapens vekst». Den «kunnskapens vekst» som er Jesu Kristi åpenbaring, er åpenbaringen om at det åttende riket, som er 666s trefoldige rike, også er fremstilt i Daniels bok kapittel to, for juvelene i Millers drøm skal skinne ti ganger klarere i de siste dager.

Vi vil fortsette denne studien i neste artikkel.

«I Åpenbaringen fremstilles Guds dype ting. Selve navnet som er gitt dens inspirerte sider, «Åpenbaringen», motsier påstanden om at dette er en forseglet bok. En åpenbaring er noe som er åpenbart. Herren selv åpenbarte for sin tjener de mysterier som denne boken inneholder, og han har til hensikt at de skal være åpne for alles studium. Dens sannheter er rettet til dem som lever i de siste dager av denne jords historie, så vel som til dem som levde på Johannes' tid. Noen av de scener som skildres i denne profetien, hører fortiden til; noen finner sted nå; noen fremstiller avslutningen på den store striden mellom mørkets makter og himmelens Fyrste; og noen åpenbarer de gjenløstes seirer og gleder på den jord som er gjort ny.

«La ingen tro at fordi de ikke kan forklare betydningen av ethvert symbol i Åpenbaringen, så er det nytteløst for dem å granske denne boken i et forsøk på å kjenne meningen med den sannhet den inneholder. Han som åpenbarte disse mysterier for Johannes, vil gi den sannferdige gransker av sannheten en forsmak på de himmelske ting. De hvis hjerter er åpne for å ta imot sannheten, vil bli satt i stand til å forstå dens lære, og vil få den velsignelse som er

lovet dem som «hører ordene i denne profeti og holder fast ved det som er skrevet i den.»

«I Åpenbaringen møtes og avsluttes alle Bibelens bøker. Her er fullendelsen av Daniels bok.

Den ene er en profeti; den andre en åpenbaring. Boken som ble forseglet, er ikke

Åpenbaringen, men den delen av Daniels profeti som angår de siste dager. Engelen befalte:

«Men du, Daniel, lukk til ordene og forsegl boken inntil endetiden.» Daniel 12:4.» The Acts of the Apostles, 584, 585.